

РЕШЕНИЕ

№ 14067

гр. София, 24.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **1436** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационната жалба на кмета на Столична община чрез процесуален представител юрк. Г. против решение № 5535/23.12.2024 г., постановено по НАХД № 20241110209063/2024 г. по описа на Софийския районен съд, с което е отменено наказателно постановление № СОА24-РД11-424/02.05.2024 г., издадено от заместник-кмета на Столична община. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Оспорва се изводът за наличие на хипотезата на чл. 8 от ЗАНН. В тази връзка се посочва, че всички събрани по делото доказателства по категоричен начин доказват, че конкретния случай не обосновава хипотезата на крайна необходимост и няма нито едно доказателство, което да оправдава поведението на нарушителя. Подобен тип поведение не следвало да създава незаконосъобразна практика и да бъде толерирано. Претендира се отмяна на решението на Софийския районен съд и постановяване на ново по същественото на правния спор, с което наказателното постановление да се потвърди. Заявява искане за присъждане на разноски за две инстанции.

Ответникът по касация - С. И. К. оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Посочва, че на посочената дата е намерил баща си на земята (преди това е бил претърпял белодробна емболия), поради което го закарал в УМБАЛ И. с автомобила си. На

паркинга пред болницата, нямало свободно паркомясто, поради което и той паркирал на едно от двете свободни места, означени за инвалиди. Посочва, че е знаел, че в жабката има инвалиден стикер на починалата му майка и го е поставил. При прегледа не се открило нищо спешно, но това била втора хоспитализация за баща му. Реагирал инстинктивно. Посочва, че баща му има право на инвалиден талон, подал е заявление, но същото още не е обработено.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № СОА24-РД11-424/02.05.2024, издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на С. И. К., на основание чл. 178д от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 25.03.2024 г. около 12:00 ч. в [населено място] К. откарал баща си И. К. до УМБАЛ „Царица Й. - И.“ за спешен преглед, тъй като същият се оплакал от влошено здравословно състояние, а наскоро бил изписан от болницата след лечение на белодробна емболия. К. не намерил къде да остави управлявания от него лек автомобил марка "Мазда 6", с рег. [рег.номер на МПС] в близост до лечебното заведение и го паркирал на [улица], на място за паркиране на МПС, определено за лица с трайни увреждания, обозначено с пътен знак Д21. К. оставил на автомобила карта за преференциално паркиране, издадена на К. К., която към този момент била починала, след което отишъл с баща си до спешното отделение, където И.К. бил прегледан, за което бил изготвен лист за кардиологичен преглед. Междувременно лекият автомобил бил преместен от служители на ЦГМ „ЕАД“.

На същата дата инспектор контрол по паркирането в ЦГМ съставил срещу ответника по касация акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено на същата дата нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП в присъствие на нарушителя и на един свидетел. Нарушителят подписал АУАН без възражения. В законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 ЗАНН били депозираны възражения.

Въз основа на АУАН на 02.05.2024 г. е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд.

При така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че нарушението е безспорно доказано, тъй като К. е паркирал управляваното от него МПС на място, обслужващо хора с трайни увреждания, като е използвал документ, издаден за починало лице, поради което не е имал право да паркира там. Въпреки това е приел, че е случаят попада в хипотезата на "крайната необходимост", по смисъла на чл. 13, ал. 1 от НК във връзка с чл. 8 от

ЗАНН. Посочил е, че здравето и живота на бащата на К. е благо, което е било застрашено към момента на откарването му за преглед, поради влошаване на здравословно състояние, действията на транспортиране до лечебно заведение и придружаването до лекар са били насочени към избягване, отблъскване на тази опасност и защита на застрашения обект, както и че причинените вреди са по-малко значителни от предотвратените. С тези мотиви е отменил наказателното постановление.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящият състав възприема фактическата обстановка, описана от въззивния съд, като същата е установена въз основа на събраните по делото доказателства. Правните изводи на Софийския районен съд, че ответната страна по касационната жалба е действала при условията на крайна необходимост също напълно се споделят. Не са допуснати нарушения на съдопроизводствените правила при анализа и оценката на писмените и гласни доказателства. Съответствието между приетото в обжалваното решение и установеното от обективна и субективна страна, като и между приетото от съда и направените от него изводи, води до обосновааност на акта.

За да е осъществено при крайна необходимост, деянието трябва да бъде насочено към отклоняване на възникналата непосредствена опасност, застрашаваща с увреждане държавни или обществени интереси, лични или имотни блага, както и да създава обективни предпоставки за спасяване на застрашени интереси. В случая приоритет на С. К. е било спасяването на живота на баща му, който бил в състояние, което за лице без медицинско образование може да се определи като спешно и затова при паркирането в близост до лечебното заведение на паркомясто, обслужващо хора с трайни увреждания може обосновааност да се предложи, че са налице основанията на чл. 8, хипотеза втора от ЗАНН. Съгласно същата не са административни нарушения деянията, които са извършени при неизбежна отбрана или крайна необходимост. Приоритет на ответника по касационната жалба било транспортирането на баща му до лечебното заведение и придружаването му до лекар, което изисквало бърза и активна намеса. Поради това са оправдани действията му по паркиране на управлявания от него автомобил на място предназначено за хора с увреждания за известен непродължителен период от време.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5535/23.12.2024 г., постановено по НАХД № № 20241110209063/202 г. по описа на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: